

**Tožba, vložena 8. julija 2020 – Max Heinr.Sutor/EOR****(Zadeva T-427/20)**

(2020/C 279/72)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki***Tožeča stranka:* Max Heinr.Sutor OHG (Hamburg, Nemčija) (zastopniki: A. Glos, H. Nemeczek in T. Kreft, odvetniki)*Tožena stranka:* Enotni odbor za reševanje (EOR)**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost Sklepa Enotnega odbora za reševanje z dne 15. aprila 2020 o predhodnih prispevkih za Enotni sklad za reševanje za leto 2020 (št. spisa: SRB/ES/2020/24 – 1405146-2020-JB), v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov postopka.

**Tožbeni razlogi in bistvene trditve**

Tožba temelji na teh tožbenih razlogih.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 5(1)(e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 (<sup>1</sup>), ker denar strank, ki ga tožeča stranka upravlja na podlagi fiduciarnega razmerja, ni bil izključen iz izračuna predhodnega prispevka za Enotni sklad za reševanje za leto 2020.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 70(2), drugi pododstavek, točka (b), Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (<sup>2</sup>), v povezavi s členom 103(7) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta (<sup>3</sup>), ker sklep krši načelo sorazmernosti s tem, da zgolj na podlagi netveganih fiduciarnih razmerij, ki jih je tožeča stranka izkazala v bilanci, določa bančno dajatev, povečano za dvestokrat.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja, ker sklep tožečo stranko v razmerju do kreditnih institucij, katerih nacionalni računovodski standardi ne zahtevajo izkaza fiduciarnih razmerij oziroma sestavljajo izkaze na podlagi MSRP, kakor tudi investicijska podjetja, ki upravljajo z denarjem strank, obravnava neenako, ne da bi bilo to objektivno utemeljeno.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker sklep posega v svobodo gospodarske pobude, saj vključitev netveganih obveznosti iz fiduciarnega razmerja v osnovo za odmero vodi k povečanju bančne dajatve za tožečo stranko za leto 2020 za faktor 200, ne da bi bil takšen poseg utemeljen.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 49, v povezavi s členom 54 PDEU, ker sklep tožečo stranko omejuje v njeni prosti poklicni dejavnosti, pri čemer je ta omejitev nesorazmerna, tožeča stranka pa je v razmerju do kreditnih institucij in drugih držav članic diskriminirana.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) in (2)(a) Listine, ker tožeča stranka pred odobritvijo sklepa s strani predsedstva tožene stranke ni bila zaslišana.
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) in (2)(c) Listine, in člena 296(2) PDEU, ker sklep ne izpolnjuje zahtev v zvezi z obrazložitvijo aktov evropskih upravnih organov.
8. Osmi tožbeni razlog (podredno): ničnost pravne podlage za osnovo za odmero v skladu s členom 14(2), v povezavi s členom 3, točka 11, Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zaradi kršitve načela enakega obravnavanja, ker kreditne institucije, ki morajo v skladu z njihovimi nacionalnimi računovodskimi standardi izkazati obveznosti iz fiduciarnega razmerja na pasivni strani bilance, v primerjavi z drugimi kreditnimi institucijami, katerih nacionalni računovodski standardi ne zahtevajo izkaza obveznosti iz fiduciarnega razmerja na pasivni strani bilance, oziroma sestavljajo izkaze na podlagi MSRP, objektivno neupravičeno obravnava neenako.

9. Deveti tožbeni razlog (podredno): ničnost pravne podlage za osnovo za odmero v skladu s členom 14(2), v povezavi s členom 3, točka 11, Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zaradi kršitve člena 16 Listine, ker sklep posega v svobodo gospodarske pobude, tak poseg pa ni utemeljen.
10. Deseti tožbeni razlog (podredno): ničnost pravne podlage za osnovo za odmero v skladu s členom 14(2), v povezavi s členom 3, točka 11, Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zaradi kršitve člena 49, v povezavi s členom 54 PDEU, ker je v nasprotju s pravico do ustanavljanja.

- <sup>(1)</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).
- <sup>(2)</sup> Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).
- <sup>(3)</sup> Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190).

### Tožba, vložena 8. julija 2020 – Deutsche Hypothekbank/EOR

(Zadeva T-428/20)

(2020/C 279/73)

Jezik postopka: nemščina

#### Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Hypothekbank AG (Hannover, Nemčija) (zastopnika: D. Flore in J. Seitz, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

#### Predloga

- Razglasitev ničnosti sklepa tožene stranke z dne 15. aprila 2020 (SRB/ES/2020/24), skupaj s prilogo k navedenemu sklepu, o predhodnih prispevkih za Enotni sklad za reševanje za leto 2020 ter podrobnostmi izračuna v delu, v katerem zadevajo tožečo stranko, in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

#### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba temelji na teh tožbenih razlogih.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave
  - Tožena stranka pred sprejetjem izpodbijanega sklepa tožeči stranki ni dala možnosti, da poda izjavo, in je s tem kršila člen 41(1) in (2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev postopkovnih pravil
  - Izpodbijani sklep je bil sprejet v nasprotju s splošnimi postopkovnimi zahtevami, ki izhajajo iz člena 41 Listine, člena 298 PDEU, splošnih pravnih načel in Poslovnika tožene stranke.